

J A M U
J A M U

Divadelní fakulta

DŽUNGLE ZVÍŘAT

Havlovské aktovky
Soutěž o nejlepší původní krátkou divadelní hru
podle hry Václava Havla
2020

Divadelní fakulta JAMU ve spolupráci s
The Václav Havel Library Foundation v New Yorku

On (gorila/nadřízený) a *Já* (šimpanz/podřízený) v kanceláři utvořené vprostřed džungle. Scéna začíná za rozběhlé konverzace, kdy se *Já* snaží přesvědčit svého nadřízeného o užitečnosti svého plánu. *Já* je mladý a ambiciózní se sklony k liberalismu. *On* je představitel konzervativní „staré gardy“ a není novým plánům otevřen. Byrokratické hašteření někam/nikam ne/vede*.

**nehodící se škrtněte*

- On:** Kladete si vysoké nároky, kolego.
- Já:** Nesmíme přece zaostat za konkurencí.
- On:** Ale zároveň bychom měli dbát na dodržení rozpočtu.
- Já:** Rozpočet by měl být flexibilní. Nechápu, že se o to vaše vláda ještě nepostarala.
- On:** Jedna věc je plánovat a druhá dodržet. To už byste ale dávno měl vědět. Z vaší pozice bych očekával trochu více zodpovědnosti. Nebyl jste klasifikován přece kvůli tomu, abyste jen přihlížel a pronášel nepatřičné komentáře.
- Já:** Snažím se být konstruktivní, ale vaše konstrukty mi to nedovolují. Svazujete mi ruce.
- On:** To je to nejmenší, co vám můžeme svázat. Bud'te rád.
- Já:** Snad byste mi v tento smuteční den nechtěl začít vyhrožovat.
- On:** Existuje rozdíl mezi výhružkou a doporučením, vážený kolego.
- Já:** Pak tedy беру vaše doporučení na velkou váhu. Přeci jen je vyřčeno expertem na podobná doporučení.
- On:** Víc už jste se mnou řešit nechtěl? To jste za mnou opravdu přišel jen s tímto bláhovým a snovým požadavkem?
- Já:** Víc už snad ani nemá cenu. Máte pravdu, neměl bych už tlachat a vrátím se ke své práci.
- On:** Ne tak zhurta. Teď jsem na řadě já. Když už vás tady mám. Očekávám report z vaší divize.

- Já:** O konkrétních výstupech se ještě hovořit nedá. Přeci jen je to teprve necelý kvartál, co jsem převzal Paviánovu pozici. Je ale co uklízet.
- On:** Ale snad byste se nechtěl vymlouvat, kolego.
- Já:** Výmluvy se zakládají na polopravdách a lžích. Mé argumenty se bohužel sestávají z čistých faktů. O to horší má realita je.
- On:** Pavián byl za své služby řádně „odměněn“. O tom už netřeba diskutovat. Vy jste na tento popud dostal téměř neomezené pravomoci, a celý výbor očekává, že se vám v sektoru opeřenců podaří ukočírovat ten slepičinec, jehož genesis jsme za Paviánova funkčního období zažili.
- Já:** Ale jistě. Čistota a nadřazenost naší rasy byla a bude vždy mou prioritou. Důsledkem excesu, kterého se Pavián dopustil, ale povyrostly všechny hřebínky v tomto sektoru vedené. Míra pobouření je znatelná, ne-li radikální a hrozivá.
- On:** Ale no tak, kolego. Přece mi tady nebudete plakat v kanceláři. Minulý týden jsem musel nechat prosekat větve, aby mi po posledních deštích pořádně vyschly navlhle kmeny. Další podmáčení, navíc slaného rázu, by určitě nesnesly a já ještě míň. Odér fungu mne straší doteď.
- Já:** Hloupé vtipy, náčelníku. Sám dobře víte, jakou hrozbu tito opeřenci nesou. Budeme jim muset přistříhnout křídýlka. A také proto jsem za vámi přišel s tím návrhem.
- On:** A jsme zase u toho. Už jednou jsem řekl ne, tak ne.
- Já:** Pochopil jsem, ale obávám se, že to stále berete na lehkou váhu.
- On:** Zvážit byste se měl vy. Od té doby, co jste ve funkci, jste pár dobrých deka přibral.
- Já:** Vtipná kaše na snídani, vtipná polívka na oběd. Vidím, že ani o vás se nestarají špatně.
- On:** Vaše matka byla vždycky dobrá kuchařka.
- Já:** To mi nemusíte připomínat. Dodnes cítím v puse chuť jejích jitrocelových fondánů.
- On:** To mi připomíná, že jsem vám ani nic nenabídnul. Dáte si banánový šejk?

- Já:** Ne, díky. Samotná naše diskuze je pro mě dostatečně výživná. Navíc mám v plánu oběd s vaší vnučkou.
- On:** Nepochlubila se mi.
- Já:** Říkala, že se teď nebavíte.
- On:** Nejsm si jist, do jaké míry se mi líbí představa vaší společné interakce.
- Já:** Naštěstí žijeme ve svobodné společnosti.
- On:** Každá svoboda má své hranice.
- Já:** A jak dlouho zůstanou uzavřené ty státní?
- On:** To přeci nezáleží jen na nás. Embargo bylo vyhlášeno zvenku. Stupidní pravidla, která si naši sousedé a bývalí partneři stanovili, jsou naprosto v rozporu s naší ideologií. Oni prostě nechápou, jak signifikantní je otázka udržení disciplíny ve společnosti. Za ty roky tvrdé práce, odříkání a sebeobětování, se nám podařilo nastolit pořádek. Revoluce trvala dlouho a vyžádala si mnoho nevydařených pokusů a padlých druhů. Teď už se ale dá hovořit o ustálení toho, co jsme si před lety představovali. Ekonomika funguje a každý je tam, kde patří. Ptáci na svém bidýlku, prasata ve svém žitě, no a ryby ve vodě. Co víc si přát. V porovnání s chaotickými zeměmi, které si myslí, že nás mohou moralizovat jen kvůli tomu, že v jejich legislativě se i komár může ohradit proti potenciální hrozbě ze strany chameleona, je naše struktura daleko férovější. Zákon džungle je zákon džungle. My jsme tady pouze od toho, abychom jej vymáhali. Rasa vyvinutá na takovou úroveň, že si dokáže vyrábět vlastní zbraně a používat je k dominanci nad ostatními, je prostě odsouzena k tomu, aby vládla. Ale proč se s vámi o tom vůbec bavím. To není vaše starost. Vy byste měl být rád za své starosti a nestarat se o to, co vám na starost nikdo nedal. Abychom nakonec nemuseli přistřihávat křídýlka vám.
- Já:** Je vám ale jasné, že pokud nám pár ptáčků uletí ke konkurenci, tak je v této situaci nedostaneme zpět. Výzkum jejich anatomických předpokladů nám navíc dává velký je informací.
- On:** O to víc byste se měl snažit, aby nikdo neuletěl.
- Já:** Vám se to lehko řekne.
- On:** A vy byste to měl s lehkostí provést. Místo toho ztrácíte čas zde.

Já: A čas jsou peníze a ty nemáme. Pochopil jsem.

On: No vidíte! Už začínáte konečně chápat, jak se věci mají.

Já: Zdá se.

On: Zdát si nechte o stýkání s mou vnučkou.

Já: To zase naopak, se vší úctou, není starost vaše.

On: Nemíním to s vámi diskutovat.

Já: A přesto se tak děje.

On: Dost. Nechtějte, abych zakročil přísněji. Mohlo by to mít rozsáhlejší dopad na vaši pozici. A to nechcete: suspekce, examínace, suspendace, anulace, eradikace... Toho jste si doufám vědom.

Já: Bohužel jsem.

On: Amen. Příští kvartál bude pro vaše hodnocení určující. Snažte se.

Já: Spolehněte se.

On: Famózní. Vskutku obohacující diskuze, ale myslím, že v tuto chvíli už bychom ji mohli utnout.

Já: Souhlasím. Jak říkám, mám toho před sebou ještě dost. Musím uklidit pár paviáních hoven. Mimochodem, neznáte nějakou dobrou restauraci?

On: Vaše matka celkem dobře vaří.

Já: To mi nemusíte připomínat. Doted' cítím v puse chuť jejího vanilkového suflé.

On: Dáte si banánový šejk?

Já: Něco jiného byste neměl?

On: Kolik by vlastně ten váš projekt stál?

Já: Už jsem vám říkal že tady o peníze nejde.

On: Ano, ano. Ale nějak se to vyměřit přece musí.

- Já:** Míra je vždycky subjektivní. Navíc pokud se jedná o tak abstraktní plátidlo jako je svoboda, rovnost, respekt a disciplína.
- On:** Zaklínadla dnešní doby.
- Já:** Už zase vtipkujete.
- On:** Černý humor.
- Já:** A zatím jste černou ovčí vyjednávání.
- On:** Takže si teď budeme rozdávat infantilní tituly?
- Já:** Nějaké společné východisko přece nalézt musíme.
- On:** Já držím kasu, vy mne musíte přesvědčit. Zatím se vám to nepovedlo.
- Já:** Mám svázané ruce.
- On:** Buďte rád, že jen ruce. Zatím jsem vám nesvázal jazyk.
- Já:** Ten se dá snadno rozvázat. Třeba lahvinkou. Nepřipijeme si?
- On:** Bourbon? Whiskey? Banánový koňak?
- Já:** Neměl bych pít. Ještě se dnes musím setkat s vaší vnučkou.
- On:** A jsme zase u toho. Už jednou jsem řekl ne, tak ne.
- Já:** Naštěstí žijeme ve svobodné společnosti.
- On:** Každá svoboda má své hranice.
- Já:** Příští kvartál bych rád provedl pracovní cestu na jih.
- On:** To by neměl být problém. Jen neočekávejte formální uvítání a veškeré pohodlí jako dřív. Jih poslední dobou strádá a nebude ochoten plýtvat penězi na cizině.
- Já:** A peníze jsou čas. Toho taky není nazbyt. Nevadí, uskromním se.
- On:** Tak se mi to líbí. To pak tedy určitě najdete i jiné řešení na náš problém v sektoru opeřenců. Nějaký skromnější.
- Já:** Nebude to snadné.

- On:** Snadná řešení po vás nikdo nežádá. Stačí ta funkční. Něco z plánů a slibů bychom splnit měli. Navíc po tom posledním Paviánově excesu potřebujeme na veřejnost působit alespoň trochu důvěryhodně.
- Já:** A já vás nyní žádám o důvěru ve vztahu k vaší vnučce.
- On:** Dokud se situace neuklidní a já sám s ní nepromluví, tak žádáte marně.
- Já:** To ale může trvat věčně.
- On:** Co je to věčnost?
- Já:** V tomto případě i rok. Jsou to těžké časy. Navíc v tento smuteční den a období.
- On:** Musíte být trpělivý.
- Já:** Nápodobně.
- On:** Snad byste mi v tento smuteční den nechtěl začít vyhrožovat.
- Já:** Existuje rozdíl mezi výhrůzkou a doporučením, vážený náčelníku.
- On:** Zatím jsem vám nesvázal jazyk.
- Já:** Bourbon? Whiskey? Banánový koňak?
- On:** Banánový šejk, prosím.
- Já:** Doted' cítím v puse chuť jejích kaštanových buchtíček s marcipánovým šodó.
- On:** Celkem dobře vaří.
- Já:** Já vím.
- On:** Jsem vám ani nic nenabídnul.
- Já:** Už jednou jsem řekl ne, tak ne.
- On:** No vidíte! Už začínáte konečně chápat, jak se věci mají.
- Já:** Musíte být trpělivý.

On: Čas jsou peníze a peníze jsou čas.

Já: Další kvartál bude rozhodující.

On: Vaše matka...

Já: To mi nemusíte připomínat.

On: No vidíte! Už začínáte konečně chápat, jak se věci mají.

Já: Už zase vtipkujete.

On: Černý humor.

Já: Černá ovce.

On: Ptáci na svém bidýlku, prasata ve svém žitě, no a ryby ve vodě.

Já: Co víc si přát.

On: Zákon džungle je zákon džungle.

Já: Další podmáčení by určitě nesnesli.

On: Už zase vtipkujete.

Já: Naštěstí žijeme ve svobodné společnosti.

On: Každá svoboda...

Já: ... je vždycky subjektivní.

On: To už byste ale dávno měl vědět.

Já: Ještě se dnes musím setkat s vaší vnučkou.

On: Bourbon? Whiskey? Banánový koňak?

Já: Kdepak. Samotná naše diskuze je pro mě dostatečně výživná.

On: Famózní. Myslím, že v tuto chvíli už bychom ji mohli utnout.

Já: Už se stalo.

On: Já vím.

Já: Neznáte nějakou dobrou restauraci?

On: Nemíním to s vámi diskutovat.

Já: Já vím.

On: Chtěl jste řešit ještě něco?

Já: Víc už snad ani nemá cenu.

On: Máte pravdu, neměl byste už tlachat a vraťte se ke své práci.

Já: Ale zároveň bychom měli dbát na dodržení rozpočtu.

On: Nesmíme přeci zaostat za konkurencí.

Já: Kladete si vysoké nároky, kolego.